

Marek Matulewski

Nowoczesne technologie informacyjne w działalności koła łowieckiego

Ekonomiczne Problemy Usług nr 117, 257-265

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

MAREK MATULEWSKI

Wyższa Szkoła Logistyki z siedzibą w Poznaniu¹

NOWOCZESNE TECHNOLOGIE INFORMACYJNE W DZIAŁALNOŚCI KOŁA ŁOWIECKIEGO

Streszczenie

Wybór tematu związanego ze stosowaniem nowoczesnych technologii informacyjnych (w dobie społeczeństwa informacyjnego) w działalności koła łowieckiego oraz istniejących potencjalnych ograniczeń w tym zakresie wydaje się być uzasadniony ze względu na wagę, jaką współcześnie przywiązuje się do informacji. Temat ten jest mało zbadany naukowo (wręcz niszowy). Celem artykułu jest przedstawienie wyników badań, jakie zostały przeprowadzone przez autora, dotyczących obiegu informacji przekazywanych przez zarządy poszczególnych kół łowieckich ich członkom. Badaniami zostały objęte koła łowieckie funkcjonujące w ramach PZŁ – Zarząd Okręgowy z siedzibą w Poznaniu. Na tym obszarze funkcjonują 104 koła łowieckie, z czego badaniami udało się objąć 79 – co stanowi 75,96%. Badania były przeprowadzane za pośrednictwem ankiet oraz wywiadów osobistych z członkami zarządów poszczególnych kół. Dodatkowo materiały zostały pozyskane z zarządu głównego PZŁ oraz Zarządu Okręgowego w Poznaniu. W pracy została postawiona hipoteza badawcza: ze względu na specyfikę gospodarki łowieckiej w ramach prowadzonego obiegu informacji pomiędzy zarządem a poszczególnymi członkami kół łowieckich nie jest możliwe pełne zastąpienie komunikacji tradycyjnej nowoczesną (tzn. z wykorzystaniem sieci Internet). Hipoteza ta została potwierdzona w wyniku analizy zgromadzonego materiału badawczego. Ponadto autor wyciągnął wnioski oraz dokonał podsumowania. Podkreślił, że badania nie obejmowały całego obszaru kraju, a ze względu na duże zainteresowanie społeczne (szczególnie wśród członków PZŁ) powinny być kontynuowane. Dodatkowo zostały wskazane kierunki dalszych badań.

Słowa kluczowe: technologia informacyjna, obieg informacji, społeczeństwo informacyjne, gospodarka łowiecka, koło łowieckie.

¹ Katedra Nauk o Zarządzaniu.

Wprowadzenie

Żyjemy obecnie w społeczeństwie informacyjnym – „społeczeństwie, w którym informacja jest najważniejszym aktywem każdego przejawu ludzkiej aktywności. Społeczeństwie, w którym informacja zajmuje centralne miejsce (m.in. dotąd zajmowane przez materię), zapoczątkowuje i jest czynnikiem sprawczym wszystkiego (...)” (Webster 2014, s. 10). Jak wynika z powyższej definicji, jest to społeczeństwo, w którym podstawowym elementem kształtującym warunki działania jest informacja. Oczywiście musi ona spełniać pewne określone standardy. Jednym z nich jest jej aktualność. W konsekwencji bardzo ważnym zagadnieniem jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania obiegu informacji.

Rozpatrując w tym aspekcie temat nowoczesnych technologii informacyjnych w działalności koła łowieckiego, należy podkreślić, że jego wybór jest podyktowany duży naciskiem, jaki obecnie kładzie się na technologie informacyjne wspomagające obieg informacji. Obszar ten jest dodatkowo interesujący ze względu na brak badań naukowych w tym zakresie. Co więcej, pomimo swojej niszowości obejmuje w skali kraju 2550 kół myśliwskich. Ze względu na objętość artykułu dociekania naukowe zostaną ograniczone tylko do aspektów komunikacji, jaka ma miejsce pomiędzy zarządami poszczególnych kół myśliwskich a ich członkami.

Rekapitułując, należy postawić hipotezę badawczą: ze względu na specyfikę gospodarki łowieckiej w ramach prowadzonego obiegu informacji pomiędzy zarządem a poszczególnymi członkami kół łowieckich nie jest możliwe pełne zastąpienie komunikacji tradycyjnej nowoczesną (tzn. z wykorzystaniem sieci Internet).

1. Obieg informacji przekazywanych przez zarząd członkom koła łowieckiego

Analizując sposób realizacji procesów związanych z obiegiem informacji przekazywanych przez zarząd koła łowieckiego poszczególnym jego członkom, należy podkreślić, że w większości przypadków występuje dowolność sposobu przekazania tejże informacji. Tylko w niektórych przypadkach istnieją pewne ograniczenia (m.in. natury prawnej). Jednym z takich właśnie przykładów jest upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego. Zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi do wykonywania polowania indywidualnego wymagane jest posiadanie stosownego upoważnienia. Jest ono drukiem ścisłego zarachowania i jest wydawane na jeden obwód łowiecki w dwóch egzemplarzach (po jednym dla myśliwego oraz dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego). Jego forma graficzna oraz treść zostały jednoznacznie określone w załączniku do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 roku w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz – DzU z dnia 15 kwietnia 2005 r.

(PZŁ 2015). Co więcej, zgodnie z funkcjonującymi w praktyce rozwiązaniami myśliwy musi posiadać taki dokument:

- w określonej formie graficznej,
- w formie oryginału.

Jest to bezpośrednim następstwem (obok już wyżej wspomnianych regulacji prawnych) istnienia dodatkowych zarządzeń – m.in. Zarządzenia nr 768 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 sierpnia 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym z późniejszymi zmianami (Policja Państwowa 2015), uprawnień – m.in. art. 39 Uprawnienia strażników Państwowej Straży Łowieckiej – DzU 1995 nr 147 poz. 713, Ustawa z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Sejm 2015), czy też art. 47 uprawnień Państwowej Straży Leśnej – DzU 1991 nr 101 poz. 444, Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach z późniejszymi zmianami (Sejm 2 2015). W praktyce, w przeanalizowanej grupie wybranych kół łowieckich, upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego występuje w dwóch formach. Pierwsza (najbardziej rozpowszechniona) to brulion z gotowymi drukami samokopiującymi. W tym przypadku, poza jednoznaczną identyfikacją wydanego dokumentu², istnieje dodatkowa ewidencja wypisanych upoważnień przechowywana w kole łowieckim. Drugim (stosunkowo rzadkim) sposobem jest wydruk ze specjalistycznego oprogramowania (posiadającego odpowiednią certyfikację, m.in. PZŁ). W tym przypadku dodatkowa kopia przechowywana w kole łowieckim poza wersją papierową posiada również swoją wersję wirtualną. Cechą wspólną wymaganą zarówno w przypadku stosowania rozwiązania pierwszego, jak i drugiego, jest konieczność pieczętowania i podpisu przez osobę upoważnioną do tego typu czynności przez walne zgromadzenie członków koła. Co do sposobu obiegu tego typu dokumentów istnieją różnego metody jego realizacji. W większości analizowanych kół łowieckich (88,61%) upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego były wydawane indywidualnie (osobiście) przez osobę do tego upoważnioną, po zdaniu poprzedniego upoważnienia oraz spełnieniu dodatkowych warunków (takich m.in. jak niezaleganie z wymaganymi płatnościami, zrealizowane prace społeczne na rzecz koła, dostarczenie dokumentów o obowiązkowym przystrzelaniu broni czy też udział w wymaganych szkoleniach). Tylko w przypadku 11,39% kół łowieckich zdecydowano się na dostarczenie tego dokumentu listem poleconym za pośrednictwem Poczty Polskiej. W tym przypadku zazwyczaj zainteresowany otrzymaniem dokumentu musiał również uprzednio spełnić dodatkowe kryteria w postaci co najmniej zdania poprzedniego upoważnienia. Należy również podkreślić, że wysyłanie upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego

² Dokument posiada jednoznacznie identyfikowalne cechy (w tym m.in. numer) czy też charakterystyczny kolor – zielony dla myśliwego, żółty do ewidencji prowadzonej przez upoważnioną w kole łowieckim osobę zajmującą się wydawaniem i ewidencją tego typu dokumentów.

(ze względu na swój charakter) jest realizowane tylko listem poleconym. Ponadto należy zauważyć, że tylko w bardzo niewielkim procencie (1,27% zbadanych kół łowieckich) stosuje się rozwiązania wykorzystujące oprogramowanie o charakterze zintegrowanym do zarządzania komunikacją. Jest to oprogramowanie umożliwiające z jednej strony efektywne prowadzenie wymaganych przepisami prawa wszelkiego rodzaju ewidencji, a z drugiej usprawnienie komunikacji z członkami koła³. Niestety jego możliwości oraz procent wykorzystania są obecnie wyraźnie ograniczane przez dostęp do Internetu i korzystanie z elektronicznych form komunikacji.

W przypadku innych dokumentów (które nie posiadają już tak restrykcyjnie określonego algorytmu obiegu) analizowana zbiorowość kół łowieckich wykazywała większe zróżnicowanie co do sposobów i środków realizacji. W przypadku kół posiadających własną stronę internetową (20,19%) większość informacji była dostępna w zakładkach „aktualności”, „informacje”, „komunikaty” itp. W tym przypadku 76,19% kół posiadało dodatkowe zabezpieczenie przed dostępem do informacji przez osoby niepowołane polegające na gradacji informacji na:

- ogólnodostępne dla wszystkich przeglądających stronę internetową,
- dostępne tylko dla członków posiadających własny login oraz hasło (bardzo często tzw. strefa zamknięta).

Dodatkowo koła posiadające stronę internetową niektóre ważne i istotne informacje (np. o terminie walnego zgromadzenia koła czy też obowiązkowym przystrzeleniu broni) przekazywały drogą e-mailową (z dodatkowym zaznaczeniem opcji priorytetu dostarczenia oraz potwierdzenia przeczytania) czy też listu (5% zwykłego, 95% poleconego)⁴. Należy podkreślić, że tylko sporadycznie (mniej niż 1%) do komunikowania się z członkami koła były wykorzystywane narzędzia udostępniane przez technologię GSM (połączenia głosowe, SMS czy też MMS).

Dodatkowego zanalizowania wymaga również (nie wchodząc w szczegóły techniczne) jakość i ilość informacji zawartych na stronach internetowych poszczególnych kół łowieckich. W tym przypadku rozpiętość stosowanych rozwiązań jest ogromna. Spotyka się zarówno strony bardzo proste, które zawierają tylko podstawowe informacje dotyczące członków zarządu (wraz z podstawowymi danymi teleadresowymi) czy też krótkiej historii koła. Były one jednak w zdecydowanej mniejszości (4,76%). W większości przypadków (95,24%) strony internetowe poszczególnych kół zawierały wiele interesujących informacji, obejmując poza tymi wymienionymi powyżej również takie informacje jak:

³ Wspomagające bieżącą analizę wykonania planu łowieckiego. Umożliwiające bezpośredni dostęp do aktualizowanych na bieżąco danych finansowych, aktualnej ewidencji wydanych i zdanych indywidualnych upoważnień do wykonywania polowania czy też salda wykonanych prac społecznych na rzecz koła.

⁴ Szczególnie w przypadku walnego zgromadzenia koła łowieckiego – zgodnie z obowiązującymi przepisami § 57 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego – zwołanie walnego zgromadzenia następuje przez pisemne zawiadomienie każdego członka koła.

- bardziej szczegółowe informacje o kole i jego historii,
- regulamin polowań,
- obowiązujący kalendarz polowań,
- informacje osobowe – w tym m.in. takie informacje, jak pełne dane teled adresowe wszystkich członków koła, informacje na temat ewentualnych zaległości finansowych danego członka koła w stosunku do koła, jak i PZŁ, ograniczeń dotyczących niektórych pozycji w indywidualnym pozwoleniu na wykonywanie polowania zgodnie z obowiązującym i fizycznie zrealizowanym na poziomie koła planem pozyskania zwierzyny, czy też wszelkiego rodzaju informacje adresowane do konkretnej zalogowanej osoby (wyłącznie po zalogowaniu się do systemu),
- harmonogram polowań zbiorowych (wyłącznie po zalogowaniu się do systemu),
- obwody łowieckie będące do dyspozycji danego koła łowieckiego, włącznie z bardzo dokładnymi mapami kartograficznymi uwzględniającymi aktualne położenie urządzeń łowieckich, takich jak np. ambony, zwyczajki, nęciska czy też pasy zaporowe i części obwodu wyłączone z polowania (wyłącznie po zalogowaniu się do systemu),
- informacje dotyczące sektorów, które aktualnie są zajęte przez myśliwych polujących w danym obwodzie (wyłącznie po zalogowaniu się do systemu) – sytuacja ta dotyczyła tylko jednego koła łowieckiego,
- numer konta bankowego (również w formie aktywnej, tzn. umożliwiającej automatycznie wygenerowanie przelewu za np. wzięcie upolowanej tuszy na użytek własny),
- druki do pobrania (wszelkiego rodzaju dokumenty związane z myślistwem,
- kryteria selekcji, organizowanych konkursów psów myśliwskich, zawodów strzeleckich czy też nawet dotyczące kuchni i gwary myśliwskiej,
- szkody łowieckie, również w wersji interaktywnej, tzn. umożliwiającej z jednej strony pobranie stosownych podań czy też wymaganych dokumentów, a z drugiej zapoznanie się ze stanem rozpatrywania konkretnej sprawy czy też danych teled adresowych odnośnie osób zajmujących się tymi sprawami,
- prowadzona gospodarka łowiecka (wyłącznie po zalogowaniu się do systemu) czy też wiele innych.

W przypadku kół łowieckich nieposiadających strony internetowej większość informacji przekazywanych przez zarząd członkom koła odbywała się drogą e-mailową czy też listu (w tym przypadku rozkład kształtował się odmiennie – 90% zwykłego, 10% poleconego). W tym przypadku należy również zwrócić uwagę na objętość tejże korespondencji czy też jej częstotliwość. O ile w przypadku kół, które posiadały strony internetowe, korespondencja miała charakter sporadyczny (zgodnie z przeprowadzonymi badaniami ich częstotliwość wynosiła średnio 1,07)

o tyle w przypadku tych nieposiadających strony internetowej można było zaobserwować większą jej częstotliwość (średnio 2,83). Co więcej, różna była również jej objętość. W przypadku kół posiadających strony internetowe w większości przypadków jedynym listem wysyłanym do członków koła przez zarząd było zawiadomienie o walnym zgromadzeniu i ograniczało się do jednostronicowych listów (zawierających informacje o dacie, godzinie i miejscu zebrania oraz jego ramowym programie). W przypadku kół bez strony internetowej korespondencja miała charakter bardziej rozbudowany. Jest to zrozumiała sytuacja, gdyż nie ma w tym przypadku możliwości wykorzystania nowoczesnych interaktywnych metod komunikacji spotykanych na stronach internetowych. W większości przypadków były to trzy mocno rozbudowane listy, których zawartość w wyraźny sposób przekraczała (co do ilości treści) objętość trzech, a nawet większej liczby kartek.

Oddzielnego zanalizowania wymaga kwestia wyboru konkretnego rodzaju środka komunikacji zarządu z członkami kół łowieckich. W przypadku istniejących ograniczeń natury prawnej zarząd powinien się do tychże wytycznych stosować i w przeważającej większości (mniej niż 1%) niezgodności nie zostały stwierdzone. W przypadku braku takich regulacji daje się zauważyć trend zmierzający do ograniczania kosztów związanych z obiegiem informacji (stosowania poczty tradycyjnej). Udaje się ten cel uzyskać tylko połowicznie. W przypadku kół posiadających stronę internetową problem dodatkowo można rozwiązać zamieszczając stosowne informacje, szczególnie w części dostępnej po zalogowaniu się. Jednakże, zgodnie z przeprowadzonymi badaniami (dane udostępnione przez PZŁ – Zarząd Główny i Zarząd Okręgowy w Poznaniu oraz poszczególne koła łowieckie), tylko 57,83% członków deklaruje, że ma dostęp do Internetu (zarówno w domu, jak i w pracy). Co więcej, z tego grona tylko 59,12% deklaruje, że przegląda stronę koła, a tylko 34,54% czyni to regularnie. Drugim trendem jest stosowanie poczty elektronicznej. W tym przypadku również (pomijając kwestie formalne związane z obowiązującymi przepisami prawa) nie ma możliwości stosowania tej metody we wszystkich przypadkach. Sytuacja taka jest bezpośrednim następstwem deklarowanej przez członków koła formy kontaktu. W większości przypadków do kontaktu z zarządem koła członkowie podają adres domowy (sugerując ewentualny kontakt za pomocą poczty tradycyjnej). Zgodnie z danymi uzyskanymi na podstawie przeprowadzonych badań tę formę kontaktu wybrało 62,16% respondentów. W konsekwencji tylko 37,84% osób wybrało kontakt za pomocą e-maila (podając swój adres e-mailowy). Co więcej, nie występują znaczące różnice pomiędzy kołami posiadającymi strony internetowe a tymi, które ich nie mają. Różnice w dostępności tej formy komunikacji (e-mail) pomiędzy kołami nie przekraczają 1% i można przyjąć, że są identyczne zarówno dla jednych, jak i dla drugich. Jeszcze ciekawszych informacji dostarcza analiza dotycząca relacji pomiędzy posiadaniem dostępu do Internetu a wiekiem czy też miejscem zamieszkania. W przypadku wieku cała po-

pulacja została podzielona na sześć grup. Wyniki, które uzyskano, przedstawiają się następująco:

- do 24 lat – 93,21%,
- 25 do 34 – 81,47%,
- 35 do 44 – 72,13%,
- 45 do 54 – 51,03%,
- 55 do 64 – 37,34%,
- powyżej 65 lat – 16,22%.

Są one zbliżone do tych przedstawionych w badaniach CBOS z 2012 roku (kolejno: 93%, 81%, 73%, 52%, 34% i 11%). Dość znaczna różnica występuje tylko w przypadku najstarszej grupy respondentów.

Podobnie zbliżne są wyniki z podziałem na miejsce zamieszkania. Co prawda w przeprowadzonych badaniach dokonano podziału tylko na cztery grupy, a mianowicie: wieś, miasta do 20 tys., miasta od 20 do 100 tys. i powyżej (w badaniach CBOS dokonano podziału na pięć grup – rozbijając na: wieś, miasta do 20 tys., miasta od 20 do 100 tys., miasta od 100 do 500 tys. i powyżej), ale uzyskane wyniki w trzech grupach są bardzo zbliżone. W przypadku badań własnych uzyskano następujące wyniki:

- wieś – 48,12% (badania CBOS 47%),
- miasta do 20 tys. – 62,89% (badania CBOS 63%),
- miasta od 20 do 100 tys. – 55,19% (badania CBOS 54%),
- miasta powyżej 100 tys. – 68,12% (badania CBOS kolejno 64% i 70%).

Oczywiście przedstawione dane dotyczyły tylko fragmentu kraju (terenu podlegającego pod zarząd okręgowy w Poznaniu), a badania CBOS terenu całego kraju.

Podsumowanie

Reasumując, postawiona hipoteza badawcza jest prawdziwa. W chwili obecnej zarówno ze względu na istniejące ograniczenia prawne, jak również dostęp do Internetu czy też posiadanie adresu poczty e-mail, nie ma możliwości zastosowania tylko nowoczesnych technik komunikacji pomiędzy zarządem a członkami kół łowieckich. Istniejące ograniczenia wymuszają konieczność korzystania z tradycyjnych usług pocztowych. Co więcej, istnienie takich ograniczeń uniemożliwia pełniejsze zastosowanie nowoczesnych metod komunikacji (z wykorzystaniem m.in. oprogramowania integrującego poszczególne obszary działalności zarządu koła łowieckiego). Zgodnie z wynikami przeprowadzonych badań tylko 1,27% zbadanych kół łowieckich stosuje tego typu rozwiązania informatyczne. Niestety nie wykorzystuje pełni ich możliwości ze względu na istniejące ograniczenia oraz brak dostępu do Internetu wszystkich członków koła. W konsekwencji musi istnieć (poza wirtualnymi rozwiązaniami) również ich odpowiednik klasyczny (papierowy). Za-

stosowanie tego typu rozwiązań wydaje się być koniecznością najbliższych lat (m.in. poprzez coraz to bardziej zmieniające się kwestie związane z obowiązkiem prowadzenia ewidencji rachunkowej). Oczywiście wykorzystanie w pełni ich możliwości (m.in. takich jej funkcjonalności, jak np. wirtualna książka pobytu w łowisku) jest uzależnione od pełnego dostępu do Internetu dla wszystkich członków koła.

Zastanawiające jest również zestawienie danych uzyskanych w badaniach dotyczących dostępu do Internetu z badaniami publikowanymi przez CBOS – styczeń 2012 (CBOS 2015), jak również tymi publikowanymi przez GUS. Zgodnie z danymi CBOS dostęp do Internetu deklarowało 56% respondentów (w przeprowadzonych badaniach 57,83%). Wg danych podawanych przez GUS dostęp do Internetu deklarowało w 2014 roku już 74,8% respondentów – w tym dla obszaru objętego badaniem 71,9% (GUS 2015). W konsekwencji wyniki badań przeprowadzonych w odniesieniu do członków kół łowieckich wydają się odpowiadać badaniom przeprowadzonym ponad dwa lata temu (w odniesieniu do kwestii dostępu do Internetu) aniżeli w chwili obecnej. Należy jednak zdawać sobie sprawę, że badania (po to, by były w pełni porównywalne) powinny być przeprowadzone w skali całego kraju. Co więcej, ze względu na niszowy charakter oraz duże zainteresowanie społeczne w grupie myśliwych zrzeszonych w PZŁ – całkowita liczba członków 116 076 (PZŁ 2 2015) – konieczne jest kontynuowanie badań szczególnie w zakresie stosowania nowoczesnych metod komunikacji w miejsce dotychczasowych tradycyjnych. Jest to niezwykle istotne zagadnienie również ze względu na zmieniające się przepisy prawa.

Literatura

1. Okarma H., Tomek A. (2008), *Łowiectwo*, Wydawnictwo Edukacyjno-Naukowe H₂O, Kraków.
2. Webster F. (2014), *Theories of the Information Society*, Routledge, New York.
3. http://www.pzlow.pl/palio/html.wmedia?_Instance=www&_Connector=palio&_ID=218&_Checksum=-871464743 (2015).
4. <http://www.policja.pl/pol/kgp/biuro-prewencji-i-ruch/wydzial-prewencji/sluzba-patrolowa/7980,Zarzadzenie-nr-768-Komendanta-Glownego-Policji-z-dnia-14-sierpnia-2007-r-w-spraw.html> (2015).
5. <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19951470713> (2015).
6. <http://isip.sejm.gov.pl/Download%3Fid%3DWDU20140001153%26type%3D2+&cd=1&hl=pl&ct=clnk&gl=pl> (2015).
7. http://www.pzlow.pl/palio/html.wmedia?_Instance=www&_Connector=palio&_ID=43&_Checksum=-2097494307 (2015).
8. http://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2012/K_081_12.PDF (2015).

9. <http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/nauka-i-technika-spoleczenstwo-informacyjne/spoleczenstwo-informacyjne/spoleczenstwo-informacyjne-w-polsce-w-2014-r-2,4.html> (2015).
10. http://www.pzlow.pl/palio/html.run?_Instance=www (2015).

MODERN TECHNOLOGIES IN OPERATION OF HUNTING CLUBS IN POLAND

Summary

The author deals with the flow of information in hunting clubs in Poland. The aim of the paper is to present the results of research carried out by the author in this respect among 79 hunting clubs in the Poznań region. The hypothesis has been put forward that it is not possible to replace traditional methods of communication with modern IT ones as a result of various restrictions. The results of the research have verified the hypothesis as the social and legal constraints limit the possibility of taking advantage of the Internet.

Keywords: IT, flow of information, information society, hunting management, hunting club.

Translated by Marek Matulewski